

היה מביא פרק שני סוטה

יח.

עין משפט
גר מצוה

בד א מ"י פ"י מהל
סוטה ל"ח:
בז ב מ"י שם ל"ח:
ג מ"י שם פ"ג הל' ח
ופ"ד הל' א':
ד מ"י שם פ"ג הל' ג'
ופ"ד הל' א':
בז ה ו ז מ"י שם פ"ד
הל' א':
בז ח מ"י שם הל' ג':

תוספות שאנין

על שני דפין פ"י ברפין
של ספר תורה שקורין
קריניש בלע"ז. פסולה
ומיירי שאנין מחוברין יחד
אבל אם הן מחוברין היני
דפין שפ"י קרי' ליה ספר
אחד. השקב בסיב שהיא
החלה כדרך שהתנוקות
שותין בבבולאי קנבוס
ל"ה. יש ספריי הרבתי
בסיב או בשפופרת מהו
כעין קליעה שעושיין
נקבים כמין סל"ה ולא
דומה לשפופרת: מתינ'
אמן שלא שטיי ארוסה
ונשואה על ידי גלגול
שבועה הוא מלגלג עליה
ונות של אירוסין ואע"ג
דלא היה בר קינאי ומכאן
מפיקי דגלגול שבועה מן
התורה. ומאן דתוקי לה
הח"ט (למילתא אחריתא
מפיק גלגול שבועה מאמן
מאיש זה אמן מאיש
אחר: ולא מאחר שבתורה
הסתבר לאחר ואחר כך
יחזירנה הי"ג ואפי' לר'
מאיר דאמר מתנה על
התורה ונטמאה בירושה
דאינה נאסרת עליו לחזור
לו אלא אי"כ נשאת על
ידי קידושין דכי תביב לא
יכל בעלה הראשון אשר
שליחה וגו' לאחר קידושין
ונישואין כתיב בדוכתי
והלכת היתה לאיש אחר
ושנאה האיש האחרון
ל"ה. ואת הרבתי ולא
מאחר שתתגרש ותנשא
דלאחר לר"י דכיון דאין
האיש מנוקע מעון דלוקה
משום לאו דלא יכל ואין
קידושין ותפסין בה אין
המים בודקין את אשתו.
אבל קשה הכא משמע
כיון שהיא גרושה לא
נאסרה בנותן על בעלה
אם יחזירנה. ותימה דפיק
דמגילה (דף טו) קאמר גבי
אסתר וכאשר אבדתי מכות
אבא כך אבדתי מן
דעני עכשיו באונס ועכשיו
ברצון ואמאי לא גרשה
מרדכי כדאיתא הכא. וי"ל
משום דגט צריך עדים
והיה ירא מרדכי פן
ידוע הרבר לאחשוורוש
ומ"ה לא גרשה וכן פי'
בפ"ק דמגילה.

(א) אולי י"ל שלא שפופרת
ממש קאמר אלא דומה
לשפופרת.
(ב) ר"ל במוטת דף נח דמיימי
השקאה לארוסה ממש
ונכנסה לחופה ולא נעטלה
ע"ש. ועי' בתוס' קידושין כ'
ע"כ ד"ה ה"ב.

על שני דפין. כדפין של ספר תורה
העשוין עמודים: כפז אוח
אחת ומחקה. על המים וחור וכחז אוח
אח כולה פסול דכמיז את כל התורה
עד שהתה כולה כאחד: לשמה.
בספר לענמו דכתיב ועשה לה לשמה:
מחיקה נמי. בזכוס לשמה

פסולה מימידי כמזה על שני דפין
והניח בשני סיפין פסולה הא
בספ אחד כשירה ראויה לשני סיפין
קא אמר אלמנא לשני דפין
דקאמר שמואל צנחמין זה מזה
קאמר שאין מעורין להכי מפרש
נמי הכא שני דפין שאינן מעורין
ופירש ר"י הא דלמנר נמי צפ' ראויה

ד"ד (ר"ה דף כו.) אפי' לרבנן
דלמנר קנן פרה פסול כיון דלית
גילידי כשנים ושלא שופרות דמי
ואע"ג דמחזרי התם נמי דרכו להוסיף
בכל שנה גלד אחד והרי הוא כמציאו
משופר אחר ומדבקו ליה כדמנן
דיבן שבזי שופרות פסול מפני
שמתחילתו לא הימה צרימין
צבת אחת וניכר התוספת ולא
מהי מיזבורי דומה כאלו גט
שכתבו על צ' דפין ומפרין יחד
דפסול (דל"ה דף ק"א) כשכתב ח"י
מגילת סוטה על דף זה והליה על דף
אחר אמרינן דחשיב שני ספרים
וה"ה אס כתב לה שמי מגילות
ומחקן לתוך כוס אחד וכן גבי
גט אס נתן לה שני גיטין אע"ג
דכל חד וחד שלם הוא ושפר
אחד צפני ענמו פסולין ולא
מיגרשם כדמרייהו משום שנים
או שלשה ספרים כדלמרינן צפ' שור
שנגט (צ"ק דף מ.) כופר אחד
אמר רחמנא ולא שנים או שלשה
כופרין וצפרק לולב הגזול (סוטה
דף לה.) לינקוט תרתי תלת פרי
אחד אמר רחמנא ולא שנים או
שלשה פירות ואין להקשות
מאי שנא משנתן שופר בזמן
שופר אס קול פנימי שמע י"א
ולא חשיב ליה כשני שופרות
דהתם בשמייעה תליא מילתא
והוא לא שמע אלא קול הפנימי:
ה"ה דה"ה ודלוקה מהו יש ברירה
או אין ברירה. ה"ה לא דמי
לברירה דמדלה מן הצור פלוגתא
דר' אליעזר צ"י ורבנן צשור
שנגט (צ"ק דף נ"א): דהתם
לא הוכר חלקו של אחד מהן
לעולם אכל הכא הוכר הכתב
ונתערב וכן ברירה משני
לוגין שאני עמיד להפריש
דמיימי צפ' מרובה (סס דף
ט"ט): נמי לא הוכר המעשר
מעולם וכן לכולהו ברירות
דמיימי צפ' כל

הגט (גיטין דף כה.) אכל דמי
לברירה דמיימי צבכל מערבין
(עירובין דף לו.) שמי נשים
שלקחו קייניהו צעריבו או
שנתנו דמי קייניהו לכהן
חיה שירצה יקריב חטאת וזי
זה שירצה יקריב עולה אע"ג
דהוכרו מתחילה דמי כל אחת
לא אחרי' זו מתכפרת במה
שנקח דמי חזירתה או שמי
קיינן של אחת יקריב כולן
לעולה ושל חזירתה לחטאת
א"י איכפא (דלמנר' ברירה
ואע"ג דדחי ליה התם כשהתנו
מיזבו חזינן דקא מיימי לה
אשר ברירות אלמנא דליכא
לאיפולגי בין ברירה שהוכרה
מתחילה לשאר ברירות וכן
צפ' הו"א לו (יומא דף נ"ה.)
דמיימי מתינ' ר' יהודה אומר
לא היו מציאין שופרות לקני
חובה מפני התערבות ומסיק
משום תערובות דמי חטאת
שמתה בעליה וקא פריך ונברור
ד' וזי וגשוי במיא והקן
לשפתו ר' יהודה לית ליה
ברירה מנלן ומיימי הויא
דלוקה יין מצין הכותים ומסיק
מתינ' א"ו אלמנא דמיימי ברירה
דאס צא חסם למורה אע"ג
דליכא היכרא מעיקרא לברירה
דלרביעא וזי דהוכר מעיקרא
א"כ רבא מאי קא מציעא ליה
דלא פשיט מהי מעל דברי ר"ע
וכפ' עד שיוציא את כל הכים
אלמנא לר"ע אית ליה ברירה
כי ה"ה גוונא דלמנר צפרוטה
רשאונה הוצר שפולתה
בזידו היא היתה של הקדש
שנפלה מיהא לא איתבזיר
לן התם צמאי פליגי ומהא
נמי ליכא למפשט דמיימי צבכרות
פרק הלוקח בהמה (דף כ"ג)
סאה תרומה טמאה שנפלה
לק' חולין ר"ה אומר מירוס
ומירקב שאני אומר היא
שעלתה היא סאה שנפלה
ה"י נימא שהמחק של לכה
יגיע ללאה דהתם מקילינן
צברבנן דמדלאורייתא חד
צתרי צטל וריב"ז הקשה צפ'
הו"א לו (יומא דף נ"ה): אהא
ונברור ד' וזי דמניא צתוספתא
דמעילה (פ"ה) נזיר שהפריש
מעוט ואמר אלו לחטאתי
ואלו לעולתי ואלו לשלמי
ונתערבו הרי לוקח צהן ג'
בהמות בין ממקום אחד
בין משלשה מקומות (מכלל
דמי חטאת וכו') ודוקא צבי
האי גוונא צבי אכל ליקח
שליש המעוט וליקח צהן
בהמה לחטאת וימנא הוצר
הדבר דלאו הו דמי חטאת
לא אמרי' מיהו מכל האי הוה
מזי רבא למיפשט ועוד תימה
אי אית לן למימר ברירה כי
האי גוונא אס כן כל התערבות
שבעולם יחזור וחלק משום
ברירה ועוד אמאי לא פשיט
ליה מפרק קמא דראש השנה
(דף י"ג): דקיימא לן דיש צילה
לשמן ויין מנאל דאין ברירה
דבזר לח ובפרק התערבות
(ובמס' דף פ.) מיימי ליה פלוגתא
דרבי אליעזר ורבנן צלוחית
של חטאת שנפל (ל) לתוך
מים וכו' ויראה דהכא קא
מציעא ליה מי אמרינן לא
קפיד קרא אלא אמתיקה מן
המגילה שמתא נכרת לתוך
המים שלה אכל לתוך כוס
אחד איכא למימר כל חדא
שתיי מים דלאו דידה לאו
מחיקה נכרת היא חזר וחלקן
הרי מים של כל אחת ניכרין
מי אמרינן ברירה וכו' הרי
הוצרנו מימיה או דילמנא
אין ברירה כלומר ברירות
מיים שבעת מחיקה בעינן
אכל על תערובת דיו של
כתב המגילה לא קפדינן
שהרי צענת מחיקה צטל
הכתב ולא תלי מילתא אלא
במחיקה לתוך מים המצורדין
לצרכה וקא מציעא ליה אי
מיא לא צדקי לה משום דלא
נמחקה כהלכתה אי משום
דטוהיה היא: בע"י רבא
השקב בסיב מהו. ליכא
למיפשט מהא דלמנר רבא
צפרק ערבי פסמים (פסחים
דף קט"ו): כרכין צבי אף
ידי מנא לא י"א אלמנא אין
דרך אכילה צכך דהתם
מפסיק הסיב בין המנא
ובין בית הבעליה אכל
הכא דלא מפסיק קא מייביעא
ליה: ע"פ מה היא אומרת
אמן אמן. צפרק שלישי
דמסקת שבעות (דף כ"ט): כל
העונה אמן כאלו מו"א
שבועה מפיו וצפרק שבעות
העדות (סע דף לו.) אמן
יש צו קבלה יש צו שבועה
יש צו האמנת דברים:
י אמן שלא אבאמא. ירושלמי
לא שהיה ר"מ אומר המים
בדוקין אותה מעכשיו אלא
המים פקודים בה לשמטמטא
המים בדוקין אותה למפרע:
שומרת

(א) גיטין כ"ז: (ב) [פי' נתן
הסיב במים ובעל הסיב למים
כמין כסוף ונתן הסיב צביה
ומולת למים. ערוך ערך ספ
ב, א קידושין כ: י"במות נת,
ד] יפירוש נבו דלכ"ל ילפינן
כל אמן דחשיב כהא מן חד
אמן יתירה מתאל צמוס'
י"במות נת. ד"ה שומרת
ותוס' קידושין כ: ד"ה אמן,
ס] שבעות שיש עמה אלה
כו'. מהרש"י, א] גירסת
רש"י ואלו דוקא, א] וליא
אמרינן דשמתא אמי' שהקריב
כילה חטאת שמה עולה או
אפסא משום דלמנר ברירה
כו'. מהרש"י, א] י"ל מתלל,
ט] ו"ל למיביע, א] י"ל שידן
לעו"י.

תורה אור השלם

1. או איש אשר תעבר
עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו ודן עמדי את
האשה לפניי וי' ועשה לה
הכזן את כל תורה
הזאת: במדבר ה' ל

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה משביעי
וה' שבועה של אלה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א רש"י ד"ה שלא נטמאת
וכו' שבועה שאין עמה.
מלת שאין נמחק וי"ב שיש
פ"ל שש"ל:

מוסף רש"י

על מה היא אומרת
אמן אמן. מרי זמני
לכותו כל ה"י (יבמות נח).
אמן על האלה. ירכן
טפלת וכו', אמן על
השבועה. שהיא משביעה
הסין ואמר משביעי עליך
שלא נטמאת, כדכתיב
והשבע אותה (קידושין
כז).